

Contextul istoric al aparitiei curentului de idei "Samanatorismul"

Samanatorismul este curentul de idei care domina anii 1895-1910 mai ales in domeniul social-politic, avand consecinte si in planul cultural-literar. Fara a incheaga o estetica propriu-zisa, el este mai degraba o atmosfera particulara, o atitudine vizand cele trei probleme fierbinti ce agita societatea romaneasca a momentului : problema nationala, problema rurala si trecerea de la votul censitar la cel universal.

Pe fondul Memorandumului intelectualilor transilvaneni, inaintat imparatului de la Viena, in 1892 si urmat de procesul care a stranit un larg ecou peste munti, generatia de intelectuali din Regat isi exprima simpatia fata de fratii ardeleni, punandu-si acut problema conservarii romanismului, mai ales ca urmare a ofenisvei ungurilor in Ardeal, a propagandei de maghiarizare indreptate spre scolile si publicatiile romanesti.

Se adauga la aceasta "chestiunea taraneasca", comuna Transilvaniei si Regatului Romaniei. Dezbatuta obsesiv in Parlamentul tarii si cu simpatie in paginile ziarelor vremii, problema taraneasca subliniaza drama clasei sociale celei mai oropsite a tarii.

Desi covarsitoare numeric, ea se confrunta cu lipsa pamantului-si deci mijloacelor de subzistenta- fiind intr-o cumplita stare de inapoiere. Rezultatul acestei stari, rascoala generalizata din 1907, desi reprimata sangeros de guvernul Sturza, a subliniat necesitatea unor solutii pragmatice, precum refacerea a insesi bazelor legale ale proprietatii funciare in Romania.

Aceasta este situatia socio-istorica ce a generat, incepand cu ultimul deceniu al secolului al XIX-lea, un curent de opinie idealist-utopic, mult mai larg impartasit decat cel pragmatic, favorabil reformelor si impropietaririi agrare, ce reclama scoaterea din inapoiere a clasei taranesti napastuite, educarea ei printr-o literatura accesibila, care s-o reprezinte si s-o instruiasca.

Curentul samanatorist imprumuta numele din cel al revistei "Semanatorul", intemeiata la Bucuresti, in decembrie 1901, la initiativa lui Spiru Haret, ministru al Cultelor si Instructiunii, sub conducerea lui Alexandru Vlahuta si George Cosbuc.

In 1903, directia revistei este preluata de tanarul Nicolae Iorga, care-o contamineaza cu dinamismul si inflacararea spiritului sau, anagajand-o in mari batalii care-i vor spori autoritatea in presa vremii.

Tot acum, revista se remaniaza, schimbandu-si, cu o litera, titlul devenit "Samanatorul" ; se aduna in jurul ei si in jurul personalitatii energice a lui Iorga nume cunoscute, diferite ca structura interioara, sensibilitate si anvergura : St. O. Iosif, Dimitrie Anghel, debutantul Sadoveanu, O. Goga, G. Cosbuc, A. Vlahuta, Ilarie Chendi, Constantin Sandu Aldea, Duiliu Zamfirescu, Octavian Taslauanu, Sextil Puscariu, Ioan Scurtu, Ioan Gorun s.a.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Noua orientare are meritul de a sintetiza atitudinile, de a cristaliza ideile din atmosfera epocii si de a le conferi legitimitate culturala si doctrinara.